

Małe tęsknoty – Krystyna Prońko

Jak dzwon, który zaledwie tylko tknąć, a już śpiewa,
Jak zabłąkanych ptaków głos,
Jak liść, przez chwilę piękny,
Nim go wiatr strąci z drzewa,
Tak w nas głęboko skryte śpią

Małe tęsknoty, krótkie tęsknoty,
Znaczące prawie tyle co nic
Nagłe i szybkie serca łopoty,
Kto by nie znał ich

Nie wiadomo skąd zjawiają się, zakatarzone,
Wyproszą łzę i żalu łut,
Posiedzą, podumają i jak gość nieproszony,
Nim się rozwidni, znikną już

Małe tęsknoty, krótkie tęsknoty,
Znaczące prawie tyle co nic
Nagłe i szybkie serca łopoty,
Kto by nie znał ich

Nagłe i szybkie serca łopoty,
Kto by nie znał ich

Małe tęsknoty, ciche marzenia,
Zwiewne jak obłok, kruche jak dym
Nieodgadnione w nas duszy westchnienia,
Kto by tam nie znał ich

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych